

صحبت های حضرت شیخ محمد محمت عادل ال حقانی

از دعا مظلومان بترسید

السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته،
 أعوذ بالله من الشيطان الرجيم. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ.
 الصلاة والسلام على رسولنا محمد سيد الأولين والآخرين،
 مدد یا رسول الله، مدد یا ساداتی أصحاب رسول الله، مدد یا مشایخنا،
 شیخ عبدالله الفانز الداغستانی، شیخ محمد ناظم الحقانی، دستور.
 طریقتنا الصحبة والخیر فی الجمعیة.

حضرت پیامبر (ﷺ) مان در یک حدیث شریف می فرماید: "اتقوا دعوه المظلوم." از دعا مظلوم بترسید. " او می گوید که در نظر الله برای آنها هیچ پرده ای وجود ندارد و دعا شان مستقیم قبول شده است. اکثر انسان ها شکایت می کنند، "این اتفاق افتاد، آن اتفاق افتاد." انسان های که چنین مشکلاتی دارند به گذشته خود نگاه می کنند. "وای، شاید ما به کسی ظلم کردیم؟ شاید کسی را اذیت کردیم؟" چونکه مهم است. الله دعا را قبول می کند و ظلم ها را لعنت می کند. هیچ کار آن انسان پیش رفت نمی کند. اگر به آن انسان اتفاق نه افتاد، قطعاً به فرزندانش اتفاق می افتاد. کار های این انسان در معرض دشواری هستند.

آیا این یک چیز سخت است؟ چیزی که الله نشان می دهد، سخت نیست. الله عز و جل هر زیبایی را آموزش می دهد. هیچ کسی را اذیت نکنید، هیچ کسی را شکنجه ندهید، کسی را مورد ظلم قرار ندهید. اینطوری راحت زندگی می کنید. هنگامی که زندگی می کنید، در مملکت تان صلح حضور می شود. به هیچ کسی آسیب نخواهد رسید، زیبایی می شود و تو راحت می شوید. هیچ چیزی به دست نمی آورید اگر فکر کنید کمی قوت هستید و انسانی دیگری ظلم قرار بدهید. هنگامی که شما بلندپروازانه آسیب می رسانید، ظلم، ظلمات (تاریکی) می آید به تاریکی، و نور در آن می رود. هنگامی که نور از بین می رود، مشکل می رسد. شما در طول حیات خود رنج می برید. شما این حیات، این حیات موقتی، در رنج را صرف می کنید. همچنین الله از انسان های ظالم در آخرت حق انسان ها را به دست می آورد. در آنجا، اگر شما عبادت می کنید، او از عبادت های شما به آنها می دهد. اگر شما هیچ عبادی ندارید، او گناهان او را بر روی شما قرار می دهد، و شما نیز نمی توانید در آخرت خیر پیدا کنید. به همین دلیل در این دنیا باید خیلی دقت کنیم، حق بندگان بسیار مهم است. باشد که هیچ کسی به حق دیگران را تجاوز نکند، هیچ کس از حقش نگیرد.

الله العفو است. الله عز و جل رحیم است. او هم رحیم و هم عادل است. الله عز و جل می گوید، "این حق، حق بنده من است، و من نمی توانم در حقش دخالت کنم، جز اگر صاحب آن حق آن را فراموش کند." مثل بخشش ما ها نیست. دولت حق خود را نمی بخشد. در زمان گذشته، چند بار این اتفاق افتاد. (به عنوان مثال) یک آدم کسی را ظلم می کند، حق کسی را میگیرد، و به زندان می رود. دولت بدون رضایت آن یکی طرف، خیلی آدم ها را می بخشد. به این "حکم توکای" مینامند. مورد استفاده برای قضاوت های

صحبت های حضرت شیخ محمد محمت عادل ال حقانی

که بدون قافیه یا دلیل ساخته شده. نه، اگر شما می خواهید ببخشید، قسمت حق خودت را ببخشید. شما تنها می توانید آنها را آزاد بگذارید وقتی ملت حق خودشان را ببخشند. این عدالت الله است. این مثل عدالت انسان ها نیست. کسی که این کار را نیز انجام می دهد، یک ظلم است. همه حق های انسان ها، در این یکی است.

دین اسلام، دین الله است. او زیباترین چیزها را، و چیز های که باید انجام بدهیم نشان می دهد. قانون اسلامی قانون الله است. الله خالق است. خالق می داند، و شما نه باید در هیچ چیزی دخالت کنید. الله بخواهد که از راه رست جدا نشویم. الله ما را محافظت کند. انشاءالله به حق هیچ کس تجاوز نکنیم، و هیچ کس به حق مان تجاوز نکند.

و من الله التوفیق.
الفتاحه

حضرت شیخ محمد محمت ربّانی
۱۶ جمادی الاوّل ۱۴۳۶، درگاه اکبابا، فجر